

Martin Danajovič: Vyvlastnění nemovitostí

Diplomová práce studenta Martina Danajoviče je zaměřena na oblast pozemkového práva, konkrétně na oblast vyvlastnění nemovitostí. Práce je formálně členěna do 12 kapitol a závěru. Autor si vybral za téma problematiku velmi náročnou a aktuální, zejména v souvislosti s účinností zákona č.184/2006 Sb. (1.1.2007), o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění).

Práce je zaměřena na výklad nové právní úpravy vyvlastnění a na změny, které přináší ve srovnání s úpravou předcházející. Diplomant se cíleně soustřeďuje především na oblast pozemkového vlastnictví. Vlastnímu jádru práce předchází právně teoretické vymezení základních institutů a pojmů, pramenů legislativní úpravy a historický exkurz vývoje právní úpravy vyvlastnění. Hlavní část práce se zaměřuje na úpravu de lege lata, autor rozebírá základní podmínky vydání expropriačního aktu a podává přehled pramenů platné právní úpravy obsahující specifické účely vyvlastnění. Neopomněl zmínit ani kupř.několik desítek let staré, ale stále platné zákonné opatření o těžbě rašelin.

Velmi oceňuji solidní závěr, který nese řadu podnětů de lege ferenda, zejména na přizpůsobení úpravy vyvlastňovacích titulů ve zvláštních zákonech novému zákonu o vyvlastnění.

V subkapitole 10.6. mohl diplomant svůj výklad o vyvlastnění podle zákona o ochraně přírody a krajiny doplnit o ustanovení § 170 stavebního zákona, který stanoví účely vyvlastnění, mimo jiné též zajištění územních systémů ekologické stability, či udržení retenční schopnosti krajiny. Upozorňuji též na překlep v čísle paragrafu starého stavebního zákona, správně má být § 108 odst.2.

Je otázka, zda souhlasit s názorem diplomanta, že orgán ochrany přírody není způsobilý být vyvlastnitelem, mimo jiné proto, že na vyvlastnitele přechází právo vlastnické k vyvlastňovanému pozemku, atd. (podobně i subkapitola 10.5.). Příslušnými orgány ochrany přírody podat návrh na vyvlastnění jsou podle zákona č.114/1992 Sb. kromě krajského úřadu i správy chráněných krajinných oblastí, správy národních parků, Ministerstvo obrany a Ministerstvo životního prostředí. Všechno jsou to státní organizace, které podle zákona č.219/2000 Sb. nabývají vlastnické právo pro stát.

Celkově hodnotím práci jako velmi zdařilou. Diplomant pracoval s řadou různých pramenů, včetně monografií, periodik, internetových stránek, apod. a prokázal, že se s danou problematikou seznámil hlouběji. Oceňuji i zařazení judikatury k tématu. Poznámkový aparát je na poměry diplomových prací na katedře práva životního prostředí rozsáhlý, použitá literatura je citována správně. Diplomová práce splňuje po materiální i formální stránce všechny podmínky pro diplomové práce na katedře práva životního prostředí PF UK v Praze. Proto ji doporučuji k ústní obhajobě. Při ní by se diplomant mohl věnovat následujícím otázkám:

- 1) Lze účelně využít režim vyvlastnění pro zajištění ochrany jednotlivých složek životního prostředí?
- 2) Dopadá, případně měl by dopadat režim Aarhuské úmluvy (124/2004 Sb.m.s.) na řízení o vyvlastnění, např.v rámci vodního zákona nebo zákona o ochraně přírody a krajiny?

V Praze dne 18.5.2007

JUDr.Vojtěch Stejskal, Ph.D.
oponent diplomové práce